

Matthias Claudi- us, Abendlied	Matthias Claudius, Vespera kanto	Matthias Claudius, Vespera kanto	Matthias Claudius, Vespera kanto	Matthias Claudius, Vespera kanto	Matthias Claudius, Vespera kanto
	<i>tradukita de Adolf Burk- hardt</i>	<i>tradukita de Otto Bonte</i>	<i>tradukita de Manfred Retzlaff</i>	<i>tradukita de Guido Holz</i>	<i>tradukita de Joachim Gießner</i>
1. Der Mond ist aufgegangen, Die goldnen Sternlein prangen Am Himmel hell und klar; Der Wald steht schwarz und schweiget, Und aus den Wie- sen steigt Der weisse Nebel wunderbar.	1. Leviĝas lu- no; hele orpompas surĉiele la steloj al l'okul'. Arbaro mute revas; el la herbej' sin levas mirinde blanka la nebul' la nebul' wunderbar.	1. La luno jam leviĝis, Steletoj ek- heliĝis, Ravante homojn nin; Silentas la arbaro Kaj super la kamparo Nebulo pala levas sin.	1. La lu- no nun leviĝis, La steloj eklu- miĝis, Subiĝis jam la sun'. Silentas la arbaro Kaj super la kamparo Nebulo blan- ka kuŝas nun.	1. La luno nun ekhe- las, Steletoj oraj belas En la ĉiela klar'; L'arbaro ni- gra revas, Kaj el herbe- jo levas Mirige sin nebula mar'.	1. La lu- no jam leviĝis, steletoj ekheliĝis, ravante ho- mojn nin. Silentas la arbaro kaj super la kamparo nebulo pala levas sin.
Wie ist die Welt so stille Und in der Dämmerung Hülle So traulich und so hold! Als eine stille Kammer, Wo ihr des Tages Jammer Verschlafen und vergessen sollt.	2. Ripozas mont' kaj valo sub la krepusk- vualo trankvile kva- zaŭ lag'. Por vi jen la permeso fordormi en forĝeso la malbonaĵojn de la tag'.	2. Ho, mondo la kvie- ta, Kaj kiel ŝajnas eta Krepuska en kovril'; Por ke vi en ĉambreto Samkiel in- faneto Senzorge dormu en lulil'.	2. La mondo ŝajnas kiel Hejmeca ĉambro, tiel Trankvila estas ĝi. Dormante ĉiun penon, Afikton kaj ĉagrenon Dum nokta hor' for- gesu vi. ³	2. Silenta estas mondo Kaj en kre- puska rondo Hejmecas kun favor'! Similas kal- man ĉelon, En kiu vi kverelon De l'tago dorme pelu for.	2. Neniu ven- to blovas, la mond' ne plu sin movas sub paca, klara lun'. Nun petu noktan benon, de l'tago la ĉagrenon dormantaj vi forĝesu nun.
...	...	...	...	...	...

³ alia versio:

2.) Aĥ, kiel trankvileca
La mondo kaj hejmeca
Vespere estas ĝi!
En tiu kalma paco
Ekdormu vi pro laco,

2. Seht ihr den Mond dort stehen? - Er ist nur halb zu sehen Und ist doch rund und schön! So sind wohl manche Sa- chen, Die wir getrost belachen, Weil unsre Augen sie nicht sehn.	3. La luno nur duone Prezentas sin impone; ĝi tamen estas sfer': Facile ni priri- das aferon, se ni vi- das nur parton de la plena ver'.	3. Rigardu nun la lunon, Vi vidas nur duonon, Sed tamen ronda ĝi. Ni ofte ion ridas, Ĉar ni ne klare vi- das, Ke ĉie re- gas har- moni'.	3.) Jen sta- ras ĉe l' ĉielo Tre eta fora stelo, Sed tamen egas ĝi! Ja estas ofte aĵo Por ni nur ridin- daĵo; Ĉar ne vide- blas ĝi al ni.	3. Ĉu vi la lunon ko- nas? Aspekto nur duonas, Sed rondas ĝi en bel'. Do ankaŭ estas multo, Loganta al insulto, Okulojn ĝenas la malhel'.	3. Jen luno sur ĉielo en brila ron- da belo duon-videbla nur. ⁴ Ĉar multon ni ne vi- das, ni ofte ĝin priridas, malsaĝe juĝas kun plezur'.
3. Wir stolze Menschenkin- der Sind eitel arme Sünder Und wissen gar nicht viel; Wir spinnen Luft- gespinste Und suchen viele Künste Und kommen weiter von dem Ziel.	4. Homidoj ni fieraj pekuloj nur, mizeraj; ne multon scias ni. Ni teksas ilu- ziojn kaj serĉas mul- tajn sciojn kaj devojiĝas pli kaj pli.	4.	4.) Ni homaj fieruloj, Mizeraj ni pekuloj, Malmulton scias ni! Ni faras multajn aĵojn Kaj artajn elpen- saĵojn, Sed vana estas tio ĉi.	4. Ni ho- moj tiel vantaj Ja estas nur pekantaj, Malvasta nia sci'; Ĥimerojn ni eltrikas, Ni multe ar- tifikas Kaj perdas celon pli kaj pli.	4. ....
...	...	...	...	...	...

Forgesu la aflikton vi!

⁴S-ro Gießner unue tajpis:
duona tamen nur.

4. Gott, laß uns dein Heil schauen, Auf nichts Vergänglichs trauen, Nicht Eitelkeit uns freun! Laß uns einfältig werden Und vor dir hier auf Erden Wie Kinder fromm und fröhlich sein!	5. Ho Di', nin lasu vidi la Savon, ne plu fidi vantaĵojn de l' pasem'! Nin faru simpl- animaj, infane Dio- timaj en ĝoj', jam nun sen zorga trem'!	5.	5.) La Dian savon vi- du Ni nur kaj ni ne fidu je vanta ilu- zi'! Ni malfieraj iĝu, Ni ĝoju kaj piiĝu, Infan-egalaj estu ni!	5. Vidigu, Dio, savon, Pasem' ne ve- ku ravon, Ne ĝoju ni pro glor'! Fariĝu mala- fektaj Ni kaj al vi respektaj, Infane gaju nia kor'!	5. ....
5. Wollst end- lich sonder Grämen Aus dieser Welt uns nehmen Durch einen sanf- ten Tod! Und, wenn du uns genommen, Laß uns in Him- mel kommen, Du unser Herr und unser Gott!	6. Vi fine, sen ĉagreni, el mond' nin volu preni per milda mor- to for. Nin tiam al ĉielo venigu, al la ce- lo: Vi, nia Dio kaj Sinjor'!	6.	6.) Finfine vi nin prenu El tiu mond', ĉagrenu Ni ne pro tio ĉi! Kaj kiam vi nin pre- nos, Ho faru, ke ni venos En vian re- gnon, ka- ra Di'!	6. Vi gra- cu, sen ĉagreni El mondo nin forpreni Al fin' per milda mort'! Kaj post forpren' fidele Hejmigu nin ĉiele, Sinjoro, Dio, nia fort'!	6. ....
...	...	...	...	...	...

6. So leg't euch denn, ihr Brüder, In Gottes Namen nieder; Kalt ist der Abendhauch. Verschon uns, Gott! mit Strafen, Und laß uns ruhig schlafen! Und unsern kran- ken Nachbar auch!	7. Gefra- toj, nun ekkuŝu! Vin nokta vent' ne tuŝu, dum ŝirmas anĝelar'. Indulgu, Di', nin grace, por ke nun dor- mu pace ni kaj malsana la najbar'.	7. Ekkuŝu nun, gefratoj, De bona Di' ŝirmataj Kun tuta la homar'. Kar-Dio ne nin pu- nu, Trankvilan dormon donu Kaj al mal- sana la najbar'!	7.) Gefratoj, enlitiĝu, Trankvile endor- miĝu! Noktiĝas ĉie ĉi; Vin gardos nia Dio. Li regas su- per ĉio. Ĝis morgaŭ nun ripo- zu vi!	7. Kuŝiĝu do kun pio Vi en la nom' de Dio, Jam fridas nokta vent'. Per punoj, Di', ne ĝenu, Per dolĉa dorm' nin benu, Najbaron ankaŭ en turment'.	7. Ĉe l'fino de la tago kuŝigu vin sen pla- go, silentas la anim'. Ne punu ni- an faron, sed nin kaj la najbaron dormigu, Dio, nun sem tim'.
...	...	...	...	...	...

<p>Verkinto de tiu ĉi Germana poemo estas MATTHIAS CLAUDIUS (*1740-08-15 - †1815-01-21).</p> <p>Arg-394-776 (2012-12-24 20:31:03)</p> <p>La poemo estas kantebla laŭ melodio verkita de Johann Abraham Peter Schulz (31.03.1747 - 10.06.1800). Pri tiu vidu la retejon http://de.wikipedia.org/wiki/Johann_Abraham_Peter_Schulz. Vidu ankaŭ: http://ingeb.org/Lieder/DerMondi.html. Tie estas aŭdebla la meolodio. La muziknotoj troviĝas en http://www.liederprojekt.org/lied27783.html.</p>	<p>Traduko de la Germana poemo "Abendlied" de MATTHIAS CLAUDIUS (*1740-08-15 - †1815-01-21) en Esperanton de ADOLF BURKHARDT (pastro, *1929-04-10 - †2004-04-02).</p> <p>Arg-394-780 (2007-03-27 19:07:21)</p> <p>Tiun ĉi tradukon mi, Manfred Retzlaff, prenis el la kant-libreto "Mia kantaro I", dua eldono de Majo 1998, kompilita kaj eldonita de s-ro Josef Schiffer, Wilstorfstr. 58, D-78050 Villingen-Schwenningen, Germanio. Sinjoro Josef Schiffer donis al mi la permeson.</p>	<p>Traduko de la Germana poemo "Abendlied" de MATTHIAS CLAUDIUS (*1740-08-15 - †1815-01-21) en Esperanton de Otto Bonte.</p> <p>Arg-394-779 (2007-03-26 22:31:58)</p> <p>Tiu ĉi traduko estas publikigita en 1984 en "Esperanto aktuell", la organo de Germana Esperanto-Asocio, sur la aldonaj "Flavaj paĝoj", sur paĝo 15 de la numero 6/984. Mi, Manfred Retzlaff, detajpis la tradukon el tiu, en 2007-03-26. Enigis la tradukon de Otto Bonte d-ro Dirk Willkommen, la tiama redaktisto de "Esperanto aktuell", .</p>	<p>Traduko de la Germana poemo "Abendlied" de MATTHIAS CLAUDIUS (*1740-08-15 - †1815-01-21) en Esperanton de MANFRED RETZLAFF (*1938-11-04) en 1989-09-10.</p> <p>MR-013-2 / Arg-394-777 (2007-03-26 13:19:45)</p> <p>Tiu ĉi traduko estas unue publikigita en 1984 en "Esperanto aktuell", numero 6/1984, la organo de Germana Esperanto-Asocio, sur la aldonaj "Flavaj paĝoj", paĝo 15. Enigis ka tekston de la traduko la tiama redaktisto d-ro Dirk Willkommen. Mi, Manfred Retzlaff, ŝanĝis en 2007-03-26 nur la duan strofon, kompare al la teksto aperinta en "Esperanto aktuell" 6/1984".</p>	<p>Traduko de la Germana poemo "Abendlied" de MATTHIAS CLAUDIUS (*1740-08-15 - †1815-01-21) en Esperanton de GUIDO HOLZ (*1920 - †1989).</p> <p>Arg-394-778 (2007-03-26 12:53:22)</p> <p>Tiu ĉi traduko estas publikigita en 1984 en "Esperanto aktuell", la organo de Germana Esperanto-Asocio, sur la aldonaj "Flavaj paĝoj", sur paĝo 14 de la numero 6/984. Mi, Manfred Retzlaff, detajpis la tradukon el tiu, en 2007-03-26. Enigis la tradukon de Guido Holz la tiama redaktisto d-ro Dirk Willkommen.</p>	<p>Traduko de la Germana poemo "Abendlied" de MATTHIAS CLAUDIUS (*1740-08-15 - †1815-01-21) en Esperanton de JOACHIM GIESSNER (*1913-12-23 - †2003-11-25).</p> <p>Arg-394-782 (2007-03-28 09:55:34)</p> <p>Mi, Manfred Retzlaff, detajpis tiun tradukon de Joachim Gießner el folio kun letero, kiun skribis al mi en 1987-11-24 s-ro Joachim Gießner. Li skribis en tiu letero, ke la fakto, ke lia traduko de la unua strofo estas tute la sama kiel en tiu de Otto Bonte, estas hazardo kaj ke li ne sciis antaŭe la tradukon de Otto Bonte.</p>
--	--	--	---	--	---